

1821-2021

ΜΑΧΟΥ ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

- **Ο ΑΓΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ ΥΠΗΡΞΕ ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ**

Όταν με ιδεολογικά και πολιτικά –μάλλον πολιτικάντικα– κριτήρια καθώς και λόγω ιδεοληπτικών συμπλεγμάτων (complex), παντελώς αυθαίρετα και ανιστόρητα ορισμένοι πάλαι τε και νυν και εσχάτως χαρακτηρίζουν τον εθνικοαπελευθερωτικό και εθνικοθρησκευτικό υπέρτατο αγώνα της επαναστάσεως για την εθνική παλιγγενεσία, ως μία ταξική και κοινωνική εξέγερση επειδή τάχα εστρέφετο όχι τόσο κατά των οθωμανών τυράννων, αλλά κατά των προεστώτων, δημογερόντων, κοτσαμπάσηδων, τζορματζίδων, μεγαλογαιοκτημόνων, караβοκυραίων και ανωτέρων κληρικών της Εκκλησίας, καθίσταται απολύτως σαφές ότι ουδέ κατ' ελάχιστον γράφουν όσα γράφουν με ακραιφνώς ιστορικά κριτήρια αλλά θεραπεύουν ανάγκες και σκοπιμότητες ιδεολογικού και πολιτικού προπαγανδιστικού σχεδιασμού. Εξάλλου, ποταμοί μέλανος, αχρείαστος και άχρηστος μέλανος, εχύθησαν επί χάρτου κυρίως από τους λεγομένους **«μαρξιστές ιστορικούς»** και τους εν γένει θιασώτες και οπαδούς του πάλαι ποτέ **«ιστορικού υλισμού»** συγγραφείς προκειμένου να αποδειχθεί ότι ο υπέρτατος αγών της εθνικής παλιγγενεσίας υπήρξε **«ταξικός», «κοινωνικός», «αντικαθεστωτικός», «ιδεολογικός»** και πλείστοι όσοι άλλοι ιστορικός αυθαίρετοι, αβάσιμοι και μετέωροι χαρακτηρισμοί στους οποίους όμως οι συγγραφείς αυτής της **«ιδεολογικής γραμμής»** δεν συμπεριέλαβαν για προφανέστατους ιδεοληπτικούς λόγους ή ένεκα πολιτικού χαρακτήρος σκοπιμότητες δύο και μόνον λέξεις, τις πλέον προφανείς, λογικές, ιστορικός μεμαρτυρημένες και αψευδώς από την ζώσα πραγματικότητα τεκμηριωμένες και επαληθευμένες, που δεν είναι άλλες από τις λέξεις **«εθνικοαπελευθερωτικός»** και **«θρησκευτικός»**.

Εάν λοιπόν η παραπάνω ιστορική αλήθεια ισχύει απαραμειώτως μέσα στο διάβα του ιστορικού χρόνου, άλλο τόσο ισχύει και η ιστορική αλήθεια ότι ο Αγών της Εθνικής Παλιγγενεσίας δεν υπήρξε **«ταξικός ή κοινωνικός»** στο πλαίσιο μιάς φαντασιακής μαρξιστικής θεωρίας περί της πάλης των τάξεων ή της ανατροπής παραδεδομένων αναχρονιστικών κοινωνικο-οικονομικών δομών, **αλλά «εξόχως Εθνικοαπελευθερωτικός και Εθνικοθρησκευτικός»**, όπως περιτράνωσ έχει διατυπωθεί στην φράση των αγωνιζόμενων Ελλήνων της Εθνεγερσίας του 1821 **«Υπέρ Πίστεως και Πατρίδος»**, καθώς και στην προκήρυξη την οποία απηύθυνε ο Αλέξανδρος Υψηλάντης, κατά την 23η Φεβρουαρίου 1821 διακηρύσσοντας στην επικεφαλίδα αυτής το: **«Μάχου Υπέρ Πίστεως και Πατρίδος»**, και υπογραμμίζοντας στο κυρίως κείμενό του ότι: **«Είναι καιρός να αποτινάξωμεν τον αφόρητον τούτον ζυγόν, να ελευθερώσωμεν την πατρίδα, να κρημνίσωμεν από τα νέφη την ημισέληνον διά να υψώσωμεν το σημείον, δι' ου πάντοτε νικώμεν: Λέγω τον Σταυρόν, και ούτω να εκδικήσωμεν την Πατρίδα και την Ορθόδοξον ημών πίστιν, από την ασεβή των ασεβών καταφρόνησιν»**.

Το γεγραμμένο και υπογεγραμμένο εν Ιασίω, κατά την 21^η Φεβρουαρίου 1821, πλήρες μνημειώδες και διαχρονικής αξίας και σημασίας για κάθε υποδουλωμένο και

καταδυναστευόμενο λαό της γης κείμενο της επαναστατικής προκηρύξεως του Αλεξάνδρου Υψηλάντη, με το οποίο καλούσε τους υπόδουλους ραγιάδες του τυράννου Σουλτάνου Ρωμιούς σε πανελληνίως παγγενή εξέγερση προκειμένου να θραύσουν τα δυσβάστακτα δεσμά της πικράς δουλείας για την επίτευξη της Εθνικής Παλιγγενεσίας, έχει ως εξής:

«ΜΑΧΟΥ ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ !

Η ώρα ήλθεν, ω άνδρες Έλληνες! Προ πολλού οι λαοί της Ευρώπης, πολεμούντες υπέρ των ιδίων δικαιωμάτων και ελευθερίας αυτών, μας επροσκάλουν εις μίμησιν. Αυτοί, καίτοι οπωσούν ελεύθεροι, επροσπάθησαν όλαις δυνάμεσι να αυξήσωσι την ελευθερίαν και δι' αυτής πάσαν αυτών την ευδαιμονίαν.

Οι αδελφοί μας και φίλοι είναι πανταχού έτοιμοι. Οι Σέρβοι, οι Σουλιώται και όλη η Ήπειρος οπλοφορούντες μας περιμένουν. Ας ενωθώμεν λοιπόν με ενθουσιασμόν. Η πατρίς μας προσκαλεί.

Η Ευρώπη προσηλώνουσα τους οφθαλμούς της εις ημάς, απορεί διά την ακινησίαν μας. Ας αντηγήσωσι λοιπόν όλα τα όρη της Ελλάδος από τον ήχον της πολεμικής μας σάλπιγγος, και αι κοιλάδες από την τρομεράν κλαγγήν των αρμάτων μας. Η Ευρώπη θέλει θαυμάσει τας ανδραγαθίας μας, οι δε τύραννοι ημών, τρέμοντες και ωχροί, θέλουσι φύγει απέμπροσθέν μας.

Οι φωτισμένοι λαοί της Ευρώπης ενασχολούνται εις την αποκατάστασιν της ίδιας ευδαιμονίας και, πλήρεις ευγνωμοσύνης διά τας προς αυτούς των προπατόρων μας ευεργεσίας, επιθυμούσι την ελευθερίαν της Ελλάδος.

Ημείς φαινόμενοι άξιοι της προπατορικής αρετής και του παρόντος αιώνος, είμεθα ευέλπιδες να επιτύχωμεν την υπεράσπισιν αυτών και βοήθειαν. Πολλοί εκ τούτων φιλελεύθεροι θέλουσιν έλθει διά να συναγωνισθώσι με ημάς. Κινηθήτε, ω φίλοι, και θέλετε ιδεί μίαν κραταιάν δύναμιν να υπερασπισθή τα δίκαιά μας! Θέλετε ιδεί εξ αυτών των εχθρών μας πολλούς, οίτινες, παρακινούμενοι από την δικαίαν μας αιτίαν, να στρέψωσι τα νώτα προς τον εχθρόν και να ενωθώσι με ημάς. Ας παρουσιασθώσι με ειλικρινές φρόνημα. Η πατρίς θέλει τους εγκολπωθή. Ποίος λοιπόν εμποδίζει τους ανδρικούς σας βραχίονας; Ο άνανδρος εχθρός μας είναι ασθενής και αδύνατος. Οι στρατηγοί μας έμπειροι και όλοι οι ομογενείς μας γέμουσιν ενθουσιασμού. Ενωθήτε λοιπόν, ω ανδρείοι και μεγαλόψυχοι Έλληνες! Ας σχηματισθώσι φάλαγγες εθνικαί. Ας εμφανισθώσι πατριωτικάί λεγεώνες, και θέλετε ιδεί τους παλαιούς εκείνους κολοσσούς του δεσποτισμού να πέσωσιν εξ ιδίων απέναντι των θριαμβευτικών σημαιών. Εις την φωνήν της σάλπιγγός μας όλα τα παράλια του Ιονίου και Αιγαίου πελάγους θέλουν αντηγήσει. Τα Ελληνικά πλοία, τα οποία εν καιρώ ειρήνης ήξευραν να εμπορεύωνται και να πολεμώσι, θέλουσι σπείρει εις όλους τους λιμένας του τυράννου, με το πυρ και την μάχαιραν, την φρίκην και τον θάνατον.

Ποία Ελληνική ψυχή θέλει αδιαφορήσει εις την πρόσκλησιν της πατρίδος; Εις την Ρώμην ένας του Καίσαρος φίλος, σείων την αιματομένην χλαμύδα του τυράννου, εγείρει τον λαόν. Τί θέλετε κάμει σεις, ω Έλληνες, προς τους οποίους η πατρίς γυμνή μεν δεικνύει τας πληγάς της, με διακεκομμένην δε φωνήν επικαλείται την βοήθειαν των τέκνων της; Η Θεία Πρόνοια, ω φίλοι συμπατριώται, ευσπλαγχνισθείσα πλέον τας δυστυχίας μας, ηυδόκησεν ούτω τα πράγματα, ώστε με μικρόν κόπον θέλομεν απολαύσει με την ελευθερίαν πάσαν ευδαιμονίαν. Αν λοιπόν από αξιόμμεπτον αβελτηρίαν αδιαφορήσωμε, ο

τύραννος, γενόμενος αγριώτερος, θέλει πολλαπλασιάσει τα δεινά μας και θέλομεν καταντήσει διά παντός το δυστυχέστερον πάντων των εθνών.

Στρέψατε τους οφθαλμούς σας, ω συμπατριώται, και ίδετε την ελεεινήν μας κατάστασιν. Ίδετε εδώ τους ναούς μας καταπατημένους, εκεί τα τέκνα μας αρπαζόμενα διά χρήσιν αναιδεστάτην της ασελγούς φιληδονίας των βαρβάρων κυρίων μας, τους οίκους μας γεγυμνωμένους, τους αγρούς μας λεηλατημένους, και ημάς αυτούς ελεεινά ανδράποδα!

Είναι καιρός να αποτινάξωμεν το αφόρητον τούτον ζυγόν, να ελευθερώσωμεν την πατρίδα, να κρημνίσωμεν από τα νέφη την ημισέληνον, διά να υψώσωμεν το σημείον, δι' ου πάντοτε νικώμεν, λέγω τον Σταυρόν, και ούτω να εκδικήσωμεν την πατρίδα και την ορθόδοξον ημών πίστιν από την ασεβή των ασεβών καταφρόνησιν.

Μεταξύ ημών ευγενέστερος είναι, όστις ανδρειοτέρως υπερασπισθή τα δίκαια της πατρίδος και ωφελιμωτέρως την δουλεύση. Το έθνος συναρθροιζόμενον θέλει εκλέξει τους Δημογέροντάς του, και εις την υψίστην ταύτην Βουλήν θέλουσιν υπείκει όλαι μας αι πράξεις.

Ας κινηθώμεν λοιπόν με εν κοινόν φρόνημα! Οι πλούσιοι ας καταβάλωσι μέρος της ιδίας περιουσίας. Οι ιεροί ποιμένες ας εμψυχώσωσι τον λαόν με το ίδιον των παράδειγμα, και οι πεπαιδευμένοι ας συμβουλεύσωσι τα ωφέλιμα. Οι δε εν ξέναις Αυλαίς υπουργούντες στρατιωτικοί και πολιτικοί ομογενείς, αποδίδοντες τας ευχαριστίας εις ην έκαστος υπουργεί δύναμιν, ας ορμήσουν όλoi ομού εις το ανοιγόμενον ήδη μέγα και λαμπρόν στάδιον, και ας συνεισφέρουν εις την πατρίδα τον χρεωστούμενον φόρον, και ως γενναίοι ας οπλισθώμεν όλoi άνευ αναβολής καιρού με το ακαταμάχητον όπλον της ανδρείας, και υπόσχομαι εντός ολίγου την νίκην και μετ' αυτήν παν αγαθόν. Ποίοι μισθωτοί και χαύνοι δούλοι τολμούν ν' αντιπαραταχθώσιν απέναντι λαού πολεμούντος υπέρ της ιδίας ανεξαρτησίας; Μάρτυρες οι ηρωϊκοί αγώνες των προπατόρων μας. Μάρτυς η Ισπανία, ήτις πρώτη και μόνη κατετρόπωσε τας αητηήτους φάλαγγας ενός τυράννου.

Με την ένωσιν, ω συμπολίται, με το προς την ιεράν θρησκείαν σέβας, με την προς τους νόμους και τους στρατηγούς υποταγήν, με την ευτολμίαν και σταθερότητα, η νίκη μας είναι βεβαία και αναπόφευκτος. Αυτή θέλει στεφανώσει με δάφνας αιθαλείς τους ηρωϊκούς αγώνας μας. Αυτή με χαρακτήρας ανεξαλείπτους θέλει χαράξει τα ονόματα ημών εις τον ναόν της αθανασίας διά το παράδειγμα των επερχομένων γενεών. Η πατρίς θέλει ανταμείψει τα ευπειθή και γνήσιά της τέκνα με τα βραβεία της δόξης και τιμής. Τα δε απειθή, κωφεύοντα εις την τωρινήν της πρόσκλησιν, θέλει αποκηρύξει ως νόθα και ασιανά σπέρματα, και θέλει παραδώσει τα ονόματα των, ως άλλων προδοτών, εις τον αναθεματισμόν και κατάραν των μεταγενεστέρων.

Ας καλέσωμεν λοιπόν εκ νέου, ω ανδρείοι και μεγαλόψυχοι Έλληνες, την ελευθερίαν εις την κλασικήν γην της Ελλάδος! Ας συγκροτήσωμεν μάχην μεταξύ του Μαραθώνος και των Θερμοπυλών! Ας πολεμήσωμεν εις τους τάφους των πατέρων μας, οι οποίοι διά να μας αφήσωσιν ελευθέρους επολέμησαν και απέθανον εκεί! Το αίμα των τυράννων είναι δεκτόν εις την σκιάν του Επαμεινώνδου Θηβαίου και του Αθηναίου Θρασυβούλου, οίτινες κατετρόπωσαν τους τριάκοντα τυράννους. Εις εκείνας του Αρμοδίου και Αριστογείτονος, οι οποίοι συνέτριψαν τον Πεισιστρατικόν ζυγόν. Εις εκείνην του Τιμολέοντος, όστις αποκατέστησε την ελευθερίαν εις την Κόρινθον και τας Συρακούσας. Μάλιστα εις εκείνας

του Μιλτιάδου και Θεμιστοκλέους, του Λεωνίδου και των τριακοσίων, οίτινες κατέκοψαν τοςάκις τους αναριθμήτους στρατούς των βαρβάρων Περσών, των οποίων τους βαρβαρωτέρους και ανανδροτέρους απογόνους πρόκειται εις ημάς σήμερον με πολλά μικρόν κόπον να εξαφανίσωμεν εξ ολοκλήρου.

Εις τα όπλα λοιπόν, φίλοι, η πατρίς μας προσκαλεί.

Την 24 Φεβρουαρίου 1821

Εις το γενικόν στρατόπεδον του Ιασίου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ».

Όταν λοιπόν κάποιος μελετά επισταμένως τα «*Απομνημονεύματα*» του Στρατηγού Ιωάννου Μακρυγιάννη, αντιλαμβάνεται τον εθνικοθρησκευτικό απελευθερωτικό χαρακτήρα της εθνεγερσίας του υπόδουλου Ρωμαϊκού Γένους και τούτο πιστοποιείται αυθεντικώς από τον ίδιο, ο οποίος γράφει χαρακτηριστικά τα κάτωθι: «*Πήγα στοχάσθηκα και τόβαλα όλα ομπρός και σκοτωμόν, και κινδύνους και αγώνες - θα τα πάθω διά την ελευθερίαν της πατρίδος μου και της θρησκείας μου*». Σε άλλο σημείο επιβεβαιώνεται ότι «*Τότε οι Έλληνες ορκίσθησαν να δουλέψουν για θρησκεία και πατρίδα και δεν τους κόλλαγε μολύβι ούτε σπαθί... Ορκισθήκαμε εις αυτό ο Καρατάσιος, ο Γάτζος και εγώ να είμαστε σύμφωνοι κι αχώριστοι διά την πατρίδα και θρησκεία και τον όρκο οπού κάμαμε όταν πρωτοσηκωθήκαμεν διά την λευτερίαν μας... κι αν πεθάνωμεν διά την πατρίδα μας, διά την θρησκείαν μας, και πολεμούμεν όσο μπορούμεν εναντίον της τυραγνίας... κι όλοι οι απλοί Έλληνες αγωνίσθησαν με μεγάλον πατριωτισμόν και γενναιότητα διά την πατρίδα και θρησκεία. Κι' αυτό ότ' είναι ντουφέκι και σπαθί Ελληνικόν, θρησκευτικόν και πατριωτικόν... Σάβανον έχω την σημαίαν οπούφκιασα και σ' αυτεινή απάνου θέλω να πεθάνω υπέρ της πατρίδος μου και θρησκείας μου... (και η απάντηση των στρατιωτών του)... ήρθαμε να πεθάνωμεν εκεί οπού θα πεθάνης εσύ με την σημαία της πατρίδος μας και θρησκείας μας...*

Έγραψα γυμνή την αλήθεια, να ιδούνε όλοι οι Έλληνες ν' αγωνίζονται διά την πατρίδα τους, διά την θρησκείαν τους, να ιδούνε τα παιδιά μου... και να μπαίνουν σε φιλοτιμία και εργάζονται εις το καλόν της πατρίδος τους, της θρησκείας τους και της Κοινωνίας».

Ο Χριστοφόρος Περαιβός στο ιστορικό πόνημα αυτού, υπό τον τίτλο «*Απομνημονεύματα Πολεμικά*» αναφέρεται διεξοδικά στα λεγόμενα και γραφόμενα ενός άλλου μεγάλου εθνικού αγωνιστού, του Στρατηγού της Ρούμελης Γεωργίου Καραϊσκάκη, ο οποίος με έμφαση και ένταση υπογραμμίζοντας τον εθνικοθρησκευτικό χαρακτήρα του αγώνος της εθνικής παλιγγενεσίας έγραφε: «*Είναι φανερόν, αδελφοί... ότι όλοι μαζί εδράζαμεν τα όπλα εξ αρχής της επαναστάσεως και συμφώνως τα εμεταχειρισθήκαμεν κατά του κοινού εχθρού της πατρίδος και της θρησκείας μας... ενωθήτε μαζί μας διά να εξολοθρεύσωμεν ομοθυμαδόν τον εχθρόν και να ελευθερώσωμεν διά πάντα την πατρίδα και θρησκείαν... όσοι δεν βοηθήσουν στη σωτηρία της πατρίδος και της θρησκείας θα δώσουν λόγο στο Έθνος και στο Θεό... ενωθήτε διά την πατρίδα, αδελφωθήτε διά την πίστιν και ορκισθήτε διά τον εξολοθρευμόν του τυράννου, του μόνου εχθρού της πίστεως και της πατρίδος».*

Και ούτω εγένετο Ελλάς.